

Basme meșteșugit alcătuite

Duminică, 9 ianuarie 2005

Gili Cârstea

Petru spune bisericii că el și colegii lui nu au prezentat planul de mântuire folosind “basmе meșteșugit alcătuite,” ci au prezentat “puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos” (2 Petru 1:16) din perspectiva slavei Sale, pe care au văzut-o cu ochii lor. Doar slava lui Hristos – caracterul, neprihănirea lui Dumnezeu așezate în trup omenesc – putea oferi garanția unei perspective corecte asupra acțiunilor lui Dumnezeu în marea controversă, slavă pe care ucenicii au urmărit-o cu atenție trei ani și jumătate. Ei au văzut procedura lui Dumnezeu cu păcatul și păcătoșii, au privit fascinați cum neprihănirea lui Dumnezeu în acțiune respectă regulile dreptății fără nici o depărtare de la litera și spiritul legii.

Astăzi, foarte mulți oameni din poporul nostru văd planul de mântuire prin prisma și după mentalitatea basmelor gen Hollywood, a căror putere de seducție nu mai poate fi contestată de nimeni. Basmele generației noastre preamăresc violența în numele dreptății, justifică ura și cruzimea în scopuri nobile și aprobă genocidul de dragul supraviețuirii rasei. În cazuri de forță majoră, pentru binele națiunii, orice principiu de dreptate poate fi anulat, nici o lege nu mai operează, iar nelegiuirea cea mai cruntă este aplaudată la scenă deschisă. Eroii basmelor noastre produc devastări înspăimântătoare și lasă în urmă valuri de sânge, dacă scopul misiunii – pedepsirea vreunui nelegiuit – trebuie atins.

După acest tipar este perceput și Dumnezeu în istoria mântuirii. El suportă cu răbdare nelegiurea și abuzurile oamenilor, crimele și silnicia la care sunt supuși aleșii Săi, până când se ajunge la un punct când dreptatea trebuie aplicată. Prăpădul, violența și măcelul care urmează devin măsuri îndreptățite și acceptabile, iar oamenii numesc așa ceva dreptate. Când oamenii folosesc violența și nelegiuirea spre a răspunde violenței și nelegiurii, poporul nostru numește așa ceva răzbunare. Când Dumnezeu folosește crima și tortura spre a răspunde crimei și torturii, poporul nostru numește așa ceva justiție divină.

Poporul rămășiței privește potopul în lumina basmelor acestei lumi și aplaudă performanța lui Dumnezeu de a îneca miliardele de locuitori ai planetei. Vina celor nimiciți? Au folosit greșit dreptul la liberă alegere în marea controversă, alegând nelegiuirea în locul neprihănirii. Mesajul divin? “Mă iubești sau te omor!”

Poporul rămășiței privește Sodoma și Gomora în lumina basmelor acestei lumi și vede pe Dumnezeu operând ca eroii din filmele noastre. Păcătoșii aceia nu doreau să aibă de-a face cu Hristos și neprihănirea Lui, nesocotind legea, trăind în stricăciune și desfrâu. Reacția divină? Oamenii din zonă au fost prăjiți de vii, copii sau bătrâni fără deosebire. Focul lui Dumnezeu a transmis un mesaj clar: “Nu voi suporta alternativă la modul Meu de guvernare.”

Basmele moderne au deformat catastrofal justiția divină, iar prețiosul dar al libertății de alegere, unul dintre fundamentele guvernării divine, a fost transformat într-o caricatură hidoasă, proiectând asupra lui Dumnezeu caracterul monstruos al diavolului. Mormanele uriașe de cadavre ale istoriei sunt așezate în spatele lui Dumnezeu, iar diavolul, eroul local, este adorat și promovat cu nesăbuiță. Se pare că va avea nevoie de o mie de ani de stat pe aceste mormane de cadavre ca să înțeleagă natura ucigașă a guvernării lui.

Acolo unde nelegiurii i se răspunde cu nelegiure, avem justiția omenească. Acolo unde nelegiurii i se răspunde cu neprihănire, avem justiția divină. Când cele două nu vor mai fi separate de slava lui Hristos, universul va fi spulberat într-o clipă.